L’estiu d’Aliança

Opinió | 28/08/2026 | 15:03

Junts, ERC i els grans mitjans disparen contra Sílvia Orriols mentre Aliança Catalana creix, ocupa el carrer i posa en risc les garrofes d’un sistema polític i mediàtic cada vegada més nerviós

L’estiu del 2026 ha estat, sens dubte, l’estiu d’Aliança. Bé, d’Aliança Catalana i dels cotxes de fabricació xinesa, que continuen desembarcant a Europa. Els carrers i els aparcaments n’estan plens: MG, BYD, Omoda, Jaecoo. No debades, Volkswagen ha vist com els seus beneficis queien un 30% i ja prepara retallades. La firma és el motor industrial d’Alemanya. I, de retruc, d’Europa.

Però, tornant al partit de Sílvia Orriols, en efecte, tothom en parla. L’edició d’enguany de la Universitat Catalana d’Estiu semblava feta expressament per parlar-ne malament.

El passat dia 18 va obrir foc el president del Parlament, Josep Rull, que va dir que «els que fan un plantejament etnicista posen en risc la viabilitat de la nació i el projecte d’independència». Els qui no paraven de donar carnets de catalanitat —ho dic per experiència: a mi em té vetat al Parlament— ara s’han tornat bons.

També va criticar les «dreceres terribles basades en el populisme i la deshumanització». Rull és aquell que, l'endemà de l'aplicació del 155, va anar a fer-se una foto al despatx de la conselleria per fer veure que treballava. Fins que el mosso de guàrdia el va fer fora. Aquella imatge reflecteix, com cap altra, el procés: tot era fake.

Jordi Turull, un altre que també veu perillar les garrofes, va continuar l'ofensiva l'endemà, al mateix lloc. Semblava un cupaire. «La batalla contra la ultradreta no és una batalla ideològica per una supremacia electoral, és un combat de valors», va assegurar.

El llenguatge habitual de l'esquerra: els votants d'Aliança —o de Vox— són d'extrema dreta. Tenen cua i banyes de dimoni. Males persones. No tenen sentiments. A hores d'ara, això ja no cola.

L'expresident Pere Aragonès, en la mateixa línia, va manifestar el dia 21 que «l'extrema dreta en una nació sense estat és el camí més ràpid cap a la derrota estratègica». Ho diu qui, durant el seu debat d'investidura del 20 de maig del 2021, va assegurar: «Presento la meva candidatura a la presidència de la Generalitat per fer possible culminar la independència de Catalunya».

El mateix dia també s'hi va apuntar el líder d'Esquerra, Oriol Junqueras. Segurament, un dels homes amb menys credibilitat de tota la política catalana, perquè va ser escollit president de la formació el 17 de setembre del 2011. Gairebé quinze anys després, no ha aconseguit cap dels objectius proposats.

«No es pot fer res de bo ni de seriós amb qualsevol grup polític o social o de qualsevol mena que predica l'odi contra el seu propi país i contra la seva pròpia societat», va exposar.

Junqueras és un dels que es van fer la foto —juntament amb Mas, Romeva, Forcadell i la desapareguda Muriel Casals— durant la presentació de la coalició entre CDC i ERC, Junts pel Sí, el 20 de juliol del 2015. Van prometre la independència en un termini de 18 mesos a partir de les eleccions del 27 de setembre d'aquell any. No cal explicar com ha acabat el procés. En no res.

En l'ofensiva contra Aliança hi participen, per descomptat, els principals mitjans del star system. De TV3 a TVE, de La Vanguardia a El Periódico, d'El Nacional a Nació Digital. La immensa majoria també s'hi juguen les garrofes en cas que Sílvia Orriols arribi a governar.

«Aragonès reivindica la nació “ferma però inclusiva” de Macià davant l’extrema dreta», titulava VilaWeb el passat 21 d’agost. Tanmateix, una de les peces més divertides era una exclusiva de RAC1 del dia 16: «Aliança Catalana és el partit que menys propostes parlamentàries fa per diputat». Però si només són dos! I si en fessin, tampoc els n’aprovarien cap pel cordó sanitari!

Senyal que la formació va disparada a les enquestes, malgrat que jo sempre recomano no vendre la pell de l’os abans de caçar-lo. He vist massa patacades en política. Els sondejos no són definitius. Sovint estan fets amb mala intenció.

Però és evident que va a l’alça. A Aliança Catalana hi ha trempera. És l’únic partit independentista que, en ple mes d’agost, encara posa paradetes informatives. Gairebé una desena aquest cap de setmana. En indrets tan allunyats entre si com Olot, Premià de Mar, Alcover o Cornudella de Montsant.

Estem assistint, a més, a la batalla del carrer. La prova definitiva serà el pròxim Onze de Setembre, especialment al Fossar de les Moreres. Però estic convençut que també guanyarà Aliança Catalana. I de carrer. Els de la CUP, per omplir, han hagut de recórrer al sindicat de manters! Senyal que ja no en deuen ser prou.

Autor: Xavier Rius

https://gironanoticies.com/noticia/302842-lestiu-dalianca.htm